

Skatteministeriet

15. maj 2018
J.nr. 2018-2

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 226 - Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 9. maj 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål 2

Ministeren bedes redegøre nærmere for, om det ikke er fordringshavers ansvar at indsende en fordring til inddrivelse, og hvis fordringshaver sender en fordring til inddrivelse kort inden forældelsesfristens udløb, om det så ikke bør være fordringshaveren, der påtager sig konsekvensen af den manglende rettidige omhu fremfor skyldneren.

Svar

Det er fordringshavernes eget valg at indsende en fordring til inddrivelse, herunder også hvornår en given fordring oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden. Efter gældende regler er det en forudsætning, at fordringshaver oversender en fordring til inddrivelse, når alle opkrævningsmuligheder er udtømt, hvilket for mange fordringshavere i praksis betyder, at der er sendt et bestemt antal rykkere til skyldneren, uden at denne har betalt sin gæld. Det er dog ikke muligt præcist at angive, hvornår det er sket, fordi det bl.a. afhænger af det enkelte regelsæt og skyldners forhold. Der er dog ikke tvivl om, at det er fordringshavers ansvar at sende fordringer til inddrivelse i rette tid.

Det er restanceinddrivelsesmyndighedens opgave at sørge for en effektiv og lovlig inddrivelse, hvor fordringer ikke forældes utilsigtet. Det betyder, at hvis restanceinddrivelsesmyndigheden modtager en fordring, kort tid før den forældes, har restanceinddrivelsesmyndigheden til opgave at forsøge at nå at foretage en forældelsesafbrydelse.

Det er således ikke tanken, at fordringen skal forældes efter oversendelsen til inddrivelse, men derimod at fordringen indgår i et inddrivelsesforløb med henblik på at blive betalt af den, der skylder beløbet.

En forældelsesafbrydelse ved oversendelse af fordringer til inddrivelse vurderes derfor at være meget relevant og nødvendig for at etablere en hensigtsmæssig og effektiv tilrettelæggelse af inddrivelsesopgaven, hvor de fleste ressourcer kan prioriteres til provenuskabende aktiv inddrivelse hos skyldnerne frem for håndtering af fordringer, der er ved at forælde.